

Nemzedékváltás a Csiky Gergely Színházban

Brecht Koldusoperája Kaposvárrott

Húsz év után ismét láthatja a Csiky Gergely Színház közönsége Brecht expresszív hevületű Bicska Maxi-sztoriját. A kaposvári teátrum újfent Babarczy László rendezésében tűzte műsorára ezt a fájdalmasan humanista művet, melynek magyarországi karrierjét időnként az alvi-

liség, a nincstelenség magyar valósága jut az eszünkbe. Csak-hogy John Gay *The Beggar's Opera* című darabjának XVIII. századi koldusai kiválóan bele tudtak illeszkedni a londoni társadalomba, illetve utcaképbe, a mai Magyarország nincstelenei viszont még felkészületlenek „új szerepükre”. Talán

őket is figyelmezteti Peachum, a kolduskirály, amikor kifakad: „Sohasem lesz belőletek koldus, legfeljebb járókelőnek lesztek jók.”

A kaposváriak *Koldusoperájában* Némedi Árpád birkózik Bicska Maxi szerepével. Bezerédi Zoltán Peachumja és Pogány Judit Peachumnéja viszont kitűnő, és nem kevésbé jó Molnár Piroska Kocsma Jenny szerepében. A Salamon-dal előadásával Molnár Piroska kiváltképp feledhetetlen élményt nyújt.

Molnár Piroska Kocsma Jennyt játssza

Börsök Enikő

lági romantika kellékei és az operettsablonok buktatói kísérték. Ám hogy Babarczy nagyvonalúan elkerülte e csapdákat, az nemcsak a színidirektor kvalitásának tulajdonítható, hanem annak is, hogy a *Zsámbéki-Babarczy-Ascher* névvel fémjelzett kaposvári „hőskorban” a somogyi megyeszékhely teátristái megtanulták Brechtet. A *Kurácsi mama*, a *Jó embert keresünk*, no meg *A kaukázusi krétakör* biztos fogódzoul szolgált, és a mindenáron való aktualizálás sem fenyegette a rendezőt.

Mindazonáltal nem volt kockázat nélküli a mostani Brecht-bemutató, főként azért nem, mert a hetvenes, nyolcvanas évekbeli jó nevű kaposvári színészek helyett Babarczynak most fiatalokat – egy új generációt – kellett színpadra küldenie. A nemzedékváltás Kaposvárrott is bekövetkezett; alig két hónapja a *Néró, a véres költő*-ben a fiatal *Znamenák István* kapott főszereplőként bizalmat, a *Koldusoperában* pedig a még nála is fiatalabb *Némedi Árpád* ölti magára a főszereplő jelmezét.

Kérjetelek és megadatik ténéktek is... Jobb adni, mint kapni... Ilyen és hasonló feliratok jelennek meg a darab nyitójelenetében kresz-táblákon, és máris a hajléktalanság, a munkanélkü-

ezúttal halványabb Polly szerepében, mint például a *Néró*-ban Poppeaként, *Spindler* Béla Tigris Brownként viszont remekel. És kitűnőek Bicska Maxi bandájának tagjai: *Serf* Egyed, *Törköly* Levente, *Csapó* György, *Kósa* Béla, *Cseszár*ik László.

Eörsi István szövegével jól bánnak a szereplők, Kurt Weil atonális muzsikája viszont kemény próbatétel a zenekar, a kórus és a szöveglírák számára. A produkció egyenlenségei gyakran éppen a songok megszólaltatásában ütköznek ki. Nem irigylésre méltó hát a karmester, *Kerényi* Gábor helyzete. *Gesler* György koreográfiája ezúttal is a rá jellemző igényességet tükrözi, és ugyancsak jók a díszletek, ötletesek a jelmezek.

Összességében nem rossz a kaposváriak *Koldusoperája*, ám egyelőre még összezsizsolatlan. Babarczy bátorsága azonban némileg feledteti az előadás gyengéit: a „tanár úr” ugyanis bátor osztályfőnökként küldte színre tanodája fiataljait. Persze van, aki ezt kevésbé respektálja. Az előadás után egyesek a volt kaposváriak nevét emlegetik: *Kulka* Jánosról, *Jordán* Tamásról, *Koltai* Róbertől meg *Básti* Juliról sutognak.

Gulyás J. Attila